

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Αρχή τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀνταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίτου (†459). Μελετίου ὀσίου (†1105).

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{\Delta}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Τῆς Ἰνδίκτου.

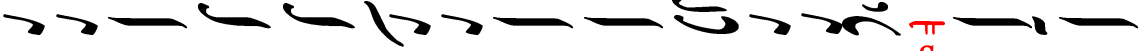

Ἦχος Δι-θ

Ο πα α σης δη μι ρο γοστης κτι ι σε ως ο
 και ρος και χρο νος εν τη ι δι α ε ξα σι α θε με
 νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τσ ε νι αυ
 τσ της χρηστο τη τος σσ Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν
 ει ρη νη τσ βα σι λεις και την πο λιν σσ πρε σβει αις
 της Θε ο το κσ και σω σον η μας

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

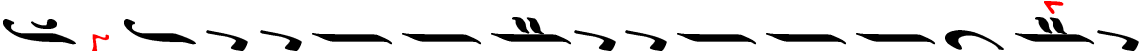

Ἦχος Πα ρ

Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τσ προ
 πα α το ρας Ο σι ε τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον

 Ι ω σηφ εν τοιςπει ρασ μοις ^Δ₂ και τηντων Α σω μα των

 πο λι τει αν υ πα αρ χων εν σω μα τι ^π₉ Συ με

 ων πα τη ηρ η μων Ο σι ε ^Δ₂ πρε σβευ ε Χρι στω τω

 Θε ω ^Δ₂ σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^π₉

Και νυν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ^γ Γα ϕ

X αι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

 ε νε λι μην και προ στα σι ι α τς γε νς των αν θρω ω

 πων ^Γ₂₂ εκ σσ γαρ ε σα ρ κω θη ο λυ τρω της τς κο ο

 σμς ^Δ₂ μο νη γαρ υ πα αρ χεις μη τη ρ και παρ θε νος α ει

 ευ λο γη με ε νη και δε δο ξα σμε ε νη ^Γ₂₂ πρε σβευ ε

 Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σασ θαι πα ση τη οι κς

 με ε ε νη η η η ^Γ₂₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ζ Κε ϑ

T ον τα φον σου Σω τη ρς ρα τι ω ται τη ρς νες ^υ₂ νε

κροι τη αστραπη του οφθεντος Αγ γε λθ ε
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων
 Δόξα.

Σταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον εν
 μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
 κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
 να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
 οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
 νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Και νυν. Τῆς Ἰνδίκτου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος Νη ρ

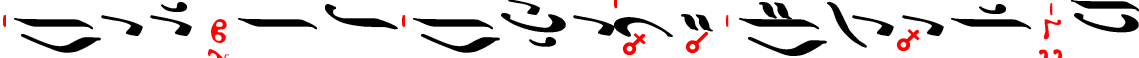
Ο και ρθ ρς καρπο φο ο ρς και υ ε τς
 ρα νο ο θεν πα ρε ε χων τοις ε πι γης και
 νυ υν προσ δε χο μενος τας αι τη σεις των δλων σθ

 α πο πα σης λυ τρωσαι α ναγκης την πο λιν σ⁶ οι^{7x}

 οι κτιρ μοι και γα αρ σ⁶ εις παν τα τα ερ γα σ⁶

 ο θεν τας ει σο δ⁸ ρς ευ λο γων και ε ξο ο

 δ⁸ ς²² τα ε ερ γα κα τευ θη νον^Δ εφ η μας των χει

 ρων ημων^{7x} και πται σμα των τη ην α φε ε σιν²² δω

 ρησαι η μιν ο θε ος^Δ συ γαρ εξ εκ ο οντων τα α

 συμ παν τα²² ως δυ να τος εις το ει ει ναι πα

 ρη η γα α γες^ν

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Πα φ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

 αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι

 ε τρε μον^π ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην^Δ το θα αυ

 μα κα τε πλητ τον αυ τας^π δι α του το α πελ θου

 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γερ σιν^π τον Α δην

 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να

τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
κρι σε ως φο βον λυ σαςδυ να α μειΣταυρου

Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν
των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα νατος Κυ ρι ος
α νεστηστροι η μερος Σω τηρ και η γει ρας Α δαμ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μειςτων ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θημα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου
ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Και νυν. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα φ

Ο Πα ρη η τω συμ παν τα δη μι ρο
γη σας σο φι ι ι α και και
ρθ ρς ο θε με νος εν τη αυ τρ ε ξ
σι ι ι ι α δω ρη σαι τω φι λο χρι ι
ι ι στω λα ω σθ νι ι κας ε τρς δε τας

τε ει σο ο ο ο ο δος καιτας ε ξο ο δος
 ευ λο γη σαις κα τευ θυ υ υ νων η μων τα
 ε ερ γα προςθει ει ον οθ θε ε λη η μα

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ϕ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα οθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
 τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δα
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα οθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ςν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δ̇ις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} _z A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^u _q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{\epsilon}{\eta}$ Πα ϑ

Ἀντίφωνον A

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο

δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π _q

T οις ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ

γι νε ται ^Δ _δ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π _q

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ

μα τι ^Δ _δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ _δ

A γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα

τρι πρε πει α μα και Υι ω ^π₉ δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α ^π₉

Ἀντίφωνον Β'

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων ^Δ₂ α
ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε ^π₉

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρου ρησον ^Δ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας ^π₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ₂

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται ^Δ₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π₉ ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω ^π₉

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθημου το πνευμα

συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οικον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφει ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θε σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σια σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^Π₉

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η ^{Ζ'} πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον

Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ
ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ ανωμαλυσυνεληφθη και εν α

μαρτιιαις εκισση σε με η μητηρ σου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω ο ο ο ο ο ο γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σου ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Εἰς πολλὰ ἐετη δεσποοτα

Χ

Ραντιεις με υσωπω και καθαρισθηησο

μαί ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ^ε

A πο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα ^Δ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ ^εσι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ θ την
δι και ο συ νη σθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

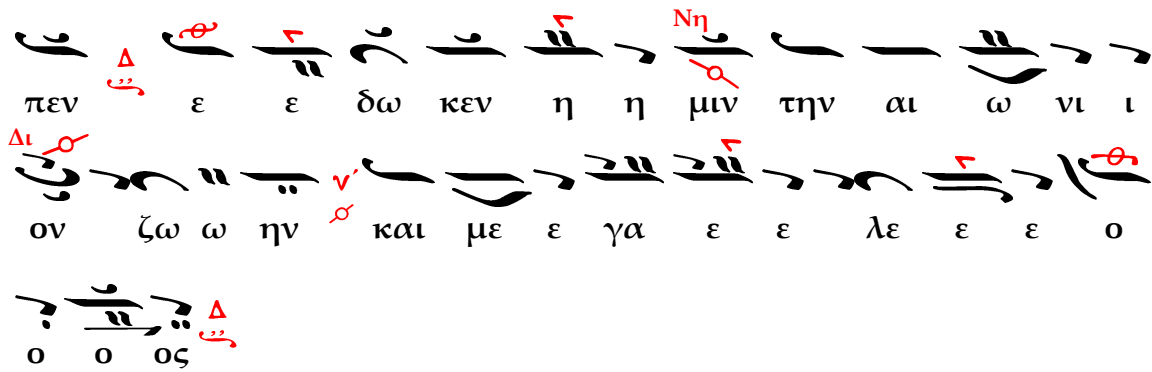
Ἦχος Δι - Ϟ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἰλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνουποστάτῳ Λόγῳ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ

Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τοῦ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδοντες πάντες πιστοί, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένη ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεῶν πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ᾧ θεοφόρε Συμεῶν, τῷ τὴν ᾧδὴν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔγνωσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοί, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς, καὶ ἐδόξασαν Χριστόν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Δόξα.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακώβ Δαυΐδ καὶ Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὠφθης θρεμμάτων μακάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀχραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνή, ἢ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἴτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν

ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος α΄. Στερέωσόν με Χριστέ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στερέωσον ἀγαθέ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίστει σε μέλποντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γαλήνιον μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου οἰκτίρμον, καὶ ἔμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὠφθης φάσκων Ἰουδαίοις ἐν σάββασι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν φόβον σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅξέως φυγῶν τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ἠὺτομόλησας, μονὴν Συμεών, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου, Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὗρες πολιτείαν.

Δόξα.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου, ταῖς αὐλάξι, τῶν δακρῶν ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν στάχυν,

ἀρετῶν ἐδρέψω.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀρρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. ᾠταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. ᾠθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδῃς στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα τοῦ ᾠοῦ.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἵπερζέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδῶν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεία τήξας, τὸ σῶμά σου ᾠσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰεὶ προορώμενος· ᾠθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῶ πόθῳ κατάλληλον, Συμεῶν ἱερώτατε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ἵπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτῆρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν

οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἰνδίκτου.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· * εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῇ διασῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, * εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου Ἔτους.

Στίχ. Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,

Ὡ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἐορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος· Ἰνδικτιῶν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρισμός. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὐρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν» (Ἡσαΐα ξα' 1-2). Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθήσαντα εἰπεῖν· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ (Λουκᾶ δ' 16-22).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν.

Στίχ. Αὐθαιρέτως ἄνεισιν ἄγρα τις ξένη,

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελεῖται διὰ τὴν παραδοξοποιὸν καὶ ἀγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαγουροῦ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ριφθεῖσαν καὶ μετὰ πολὺν χρόνον, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἄσπιλον ἀναδοθεῖσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Θυμοῦ Θεοῦ πῦρ ἐκκαῖεν Μωσῆς λέγει
ἐμπρησμόν ἐξέκαυσε τῇ πόλει μέγαν.

Ἡ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμόν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεῶν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν,
Τὴν ἐγγὺς εὔρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.
Ὑψιβάτης Συμεῶν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.

Συμεῶν ὁ Στυλίτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχέων ἱεραρχοῦντος, ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλικίων ἐπαρχίας, κώμης Σισάν· ὃς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελθὼν καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν.

Στίχ. Ἐν γῆ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.
Σὲ δὲ ξενίζει, Μάρθα, Χριστὸς ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐανθίας.

Στίχ. Εὐ μάλα ἐξήνηθησεν ἡ Εὐανθία
ἀνηθοροῦσα ἀρετὰς ἀνητηνόους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἡ κοιμήσις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι,
Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων νομοθέτου· ὃς καὶ τὴν Ἱερικῶν παρέλαβε, πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο κρατοῦντα ῥομφαίαν· καὶ μαθὼν, ὅτι ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ρίψας τὰ ὄπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος δῦναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ἠῤῥατο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Στήτω ὁ ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησε τὸν ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ μὴ δῦναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἣτις ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη· καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτὰ καὶ φοβερὸς τοῖς πολεμίοις γενόμενος καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεκαρίθμοις παρθένους πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν Ἰῖδον νύμφιον.

Ἄμμουν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,
Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδου.

Αὐταὶ ἐγένοντο ἐξ Ἀνδριανούπολεως τῆς Μακεδονίας· καὶ χριστιαναὶ οὖσαι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδάσκαλον τὸν διάκονον Ἄμμουν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάβδου τοῦ τῆς Ἀνδριανούπολεως ἄρχοντος καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἰδῶλα, ἠύξαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν ἀέρα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεσὼν ἀπώλετο. Κρεμάται δὲ ὁ ἅγιος Ἄμμουν καὶ ξέεται τὰς πλευράς· εἶτα κασίδα* πεφυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ταύτης ῥυσθείς, παρεπέμφθη μετὰ τῶν ἁγίων Παρθένων, ἀπὸ Βερόρης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης, Λικινίῳ τῷ τυράνῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν, αἱ δὲ ὀκτὼ μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν· καὶ ἐξ ὑπὸ μαχαιρῶν κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ, σίδηρα πεφυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

* Ἐκ τοῦ λατινικοῦ κασίδα, ὅπερ καὶ κάσις λέγεται· δηλοῖ δὲ τὴν περικεφαλαίαν, ἢ καλύπτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀταδέλφων Εὐδόου, Καλλίστης καὶ Ἐρμογένους.

Στίχ. Κάλιστον ὄντως εὔρε Καλλίστη τέλος,
Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνις.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἀτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστροῦ γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος. Ἐπεὶ δὲ ὡς χριστιανοὶ τῷ ἄρχοντι διεβλήθησαν καὶ διεγνώσθη τὸ εὐγενὲς τῆς τούτων ψυχῆς παράστημα καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπεφάνητο ὁ ἄρχων· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μελετίου τοῦ νέου, ἐν τῷ ὄρει Μιουπόλεως ἀσκήντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Σαυτὸν καθάρας, Μελέτιε τρισμάκαρ,
ὦφθης δοχεῖον Πνεύματος ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀγγελῆ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1680)

Στίχ. Ἄνθρωπος ἦν μὲν Ἀγγελῆς κατ' οὐσίαν,
τμηθεὶς δὲ ὦφθη Ἄγγελος σὺν ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συναξίς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ στυλίτου τοῦ ἐν Λέσβῳ.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα Συμεῶν τὸν στυλίτην
ὕμνειτῳ Λέσβος ἐν θείῳ ναῶ τούτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συναξίς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Μακεδονικῆς Βερόροιας.

Στίχ. Ὄνητὸν Ἀντώνιος ἴσχυε τὸν πόλον,
χρυσοῦν μὲν οὐχί, δακρύων δὲ τὸ πρέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ φάραγγι τοῦ Κουρταλιώτου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Νικήσας Νικόλαε, ἐχθρὸν τὸν πλάνον,
Νίκης γέρας εἴληφας παρὰ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Χάϊδως τῆς ἐκ Στανοῦ Χαλκιδικῆς καὶ ἐν τῇ νήσῳ Θάσῳ τελειωθείσης.

Στίχ. Θεὸν φιλοῦσα ὑπὲρ ἅπαντα Χάϊδω,
Ἐν Θάσῳ εὔρε πολλοῖς σημείοις Τοῦτον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης^υ επ ευ θει ας ραβ δω^γ
^υ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με^{Νη} τω Ισ ρα ηλ πε ζευ^ρ
σαν τι^υ την δε ε πι στρε πτι κως^{Γα} Φα ρα ω τοις^Δ
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν^{Νη} επ ευ ρος δι α γρα^ρ
ψας^Δ τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν^{Γα}
^ρ τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται^ρ

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' β' Νη

Ρ^{Νη} αβ δος εις τυ υ πον τσ μυ στη ρι ου πα ρα^{Δι}
λαμ βα νε ε ται^{Νη} τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον^Δ
ι ε ρε ε α^υ τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ

κλη σι α νυ ν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σθ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι στος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
εν σοι δε λε α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

σας ^v το σωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφως ^Δ οοθεντριημεροςεκδυστηνυ
 περκοσμιον ^Δ αναξασινυπεζωγραφηησεν
 τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστς ^Δ υυτς Θεου ^Δ και
^Δ τριημερωεγεε ^{Νη} εερσει ^Δ τονκοοσμονφωτι
 σααντος ^v

ὠδὴ ζ'

Ε ^{Νη} εκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησε ^Δ πνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγς ^v ομωστρεις ^Δ Παιδας ^Δ εκε
 δειματωωωσε ^Δ θυμοοσθηριωδηςουπυρ
 βρομιον ^v αλλα ^Δ ντη ^Δ χεν ^Δ τι ^Δ δρο ^Δ σο ^Δ βο ^Δ λω ^Δ Πνευμα ^Δ α
 τι ^Δ πυ ^Δ ρι ^Δ συ ^Δ νον ^Δ τες ^Δ ε ^Δ ψα ^Δ α ^Δ αλ ^Δ λον ^Δ ο ^Δ υ ^Δ περ
 υ ^Δ μνη ^Δ τος ^{Νη} των ^Δ πα ^Δ τε ^Δ ρων ^Δ και ^Δ η ^Δ μων ^Δ Θε ^Δ ος ^Δ ευ
 λογη ^v τος ^v ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Νη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὉΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρας Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρω γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϷ ξυ υ υ λϷ τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α Ϸαν ϷϷ κα
 τη ηρ γη ται ση με Ϸον της γαρ προ μη το Ϸος η πα
 γγε νης κα τα Ϸα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το Ϸος ην πα σαι αι Δυ
 να α μεις των ου Ϸα νω ω ν με γα λυ νϷ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Ϸ

Α γι ος Κυ Ϸι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)
Α γι ος Κυ Ϸι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ Ϸι ον τον Θε ο ον η μων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τϷ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ΄.

Ἦχος Βου - ς

Τι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι
σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω
Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στῶ τη η προ
στα α ξει εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες
πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε προς γνῶ ῶ
ῶ ρος προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι - ς

Φω στηρος δι κην Ο ο σι ε ο φω ω σφο
ρο ος σβι ι ος α στρα ψας κα α τε φω ω τι
σε την υ υ φη λι ι ον πα α σαν ταις των θαν μα τω
ων α κτι ι σι δια α στυ λῶ ῶ γαρ Πα α τερ

α νηλ θες ως εν κλι ι μα κι προς Θε ε ον ε εν
 θα πα αν των των ο ρε κτω ω ω ω ων Συ με ων
 το ε σχα τον ο ον τως πε ε λει υ περ η
 μων δε ο ο με νος των τι ι μω ντω ων σε μα α
 καρ

Τῆς Ἰνδίκτου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

η μι ουρ γο ος και πρου υ τα νις πα σης
 κτι σε ε ως πε ε λων και ρος και χρο ο νος
 θε ε μενος εν τη η ση ε ε ξσι ι α τον ε
 νι αυ σι ι ον κυ υ κλον ευ λο ο γι αι αις Οι
 κτι ιρ μον χρη στο τη τος στε φα α νω σον εν
 ει ει ρη νη η φυ λα ατ των οσ τον λα ο ο ο ο
 ον α βλα βη α πη μαν τον δυ υ σω πσ ο μεν
 πρε σβει αις της τε κσ ο σης σε και τω ων θει ω ων
 Α γγε ε λων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 4 Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι ιδυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δοξα

αυ τη ε σται πασι τοις οσι ι οις α α αυ

τδ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυναμείας ἕως αἰώνων

τῶν

οὐρανῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

ὡς μοῦνος παντοκράτωρ

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε

αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης

αὐτοῦ

οὐρανῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ οὐρανοῦ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίῳ καὶ κίθαρι

Tην θεοπρεπῆ σου συγκάτα βασινοδόξαζον
 τες υμνου μεν σε Χριστέ ετεχθης ε
 εκ Πααρθενου και αχωριστος υπηρχες τω ω
 ω Παααατρι επαθες ως ανθρωπος και
 εκουσιως υπεμειννας σταυρον ανεστης
 εκ του ουταφου ως εκ πασταςδος προοοο
 εεεελθων ινα σωσης τον κοοοσμον Κυ
 ριιεδοοοξααασοι

Καὶ τῆς Ἰνδίκτου, τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ
 Στιχηρὰ Προσόμοια, γ' εἰς δ'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Tης αυτολεκτα και θειειας διδασκαλιας
 Χριστη την προσευχην μαθοντες καθεκαστηνη
 μεραν βοησωμεν τω Κτιστη Πατερημων ο
 εντοις ορανοις κατοικων τον ειςιον
 αρον διδχημιν παρορων ημων ταπταιαι

σμαα τα

Δ
Ω

Στίχ. Γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Της αὐτολεκτικῆς καὶ θειεας διδασκαλιας
Χριστὸς τὴν προσευχὴν μαθόντες καθεκάστην ἡ-
μεραν βοήσωμεν τῷ Κτιστῇ Πατρὶ ἡμῶν ο-
εντοῖς ἔρανοῖς κατοικῶν τὸν εἰσιόν-
αρον διδῆμιν παρορνημάτων ταπταιαι

σμαα τα

Δ
Ω

Στίχ. Ζ'. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται
εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ὁς τῶν Εβραίων τακωωλαεντηερη
μωποτε ἀπειθήσαντων ὀντως σοὶ τῶ πάντων
Δεσποτῆ ἀξιῶς κατεστρωθη οὐ τῶ και νυν
τα οστα ἀδιασκορπισῶν τῶν δυσεβῶν και α-
πιστῶν Ἀγαρηνῶν ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἀα

δην Χριστε

Δ
Ω

Στίχ. η'. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ παιδιά σου πλησθήσονται πιότητος.

Ο εν Σι ναι ω τω ο ο ρειτας πλα κας γρα
ψασπο τε αυ τος και νυν εν πο λει Να ζα ρετ κα
τα σαρκ κα βι βλι ον κα τε δε ξω προ φη τι κον
α να γνω ω ναι Χρι στε ε ο Θε ος και τσ το πτυ
ξας ε δι δα σκες τς λα ρς πε πλη ρω σθαι την γρα
φη ην ε πι σοι

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Ο αρ ρη τω σο ο φι ι α συ στη σα με
νος τα α συμ παν τα Λο γε Χρι στε ε ε ε ε
ο ο Θε ε ε ος ο και ρους και αι χρο ο ο
νους η μιν προ ο θε με ε νος τα ερ γα των χει ρων
σου ευ λο ο ο ο ο γη η η η σον τον δε πι

 στον βα α α α σι ι λε ε ε α α εν τη δυ

 να α μει ει σου ε ε ευ φρα α α α νον δι

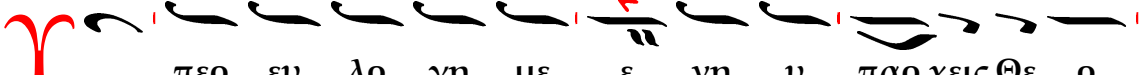

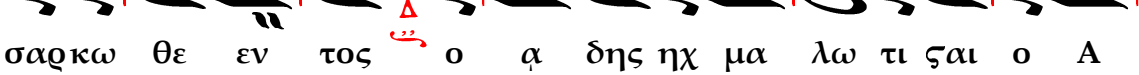
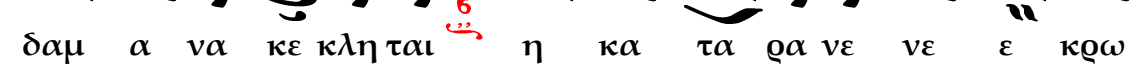
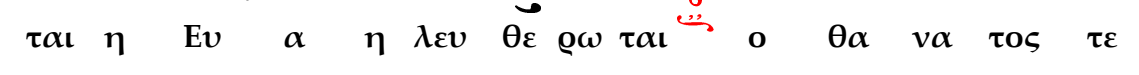
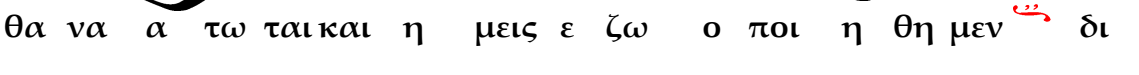
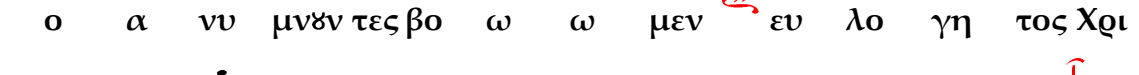
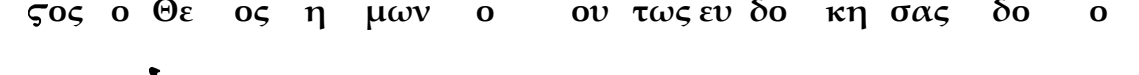

 δους α α αυ τω ω κα τα βαρ βα α α ρων την

 ι ι σχυν ως μο νος α γα θο ο ο σκαιφι λα α α αν

 θρω ω ω πο ο ο ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε κ σ θ

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς ἐν ὑψίστοις

θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἐν ἀνθρώποις ἐδο

κί α

Υμνοῦ σου μένσε ἐλογουμέν σε προσκυνούμεν

σε δοξολογουμέν σε ἐχαρίστουμέν σοι δι

ατὴν μέγαλὴν σου δόξαν

Κυριε Βασιλευ ἐπουράνιε θεε ἐε Πα

τερ πάντο κραάτορ Κυριε Υἱε μονογε

νες Ἰησου Χριστε καὶ ἁγίον πνεῦμα

Κυριε ὁ θεὸς ὁ ἀμνος τοῦ θεοῦ ὁ Υἱὸς

τοῦ Πατρὸς ὁ ἀειρῶν τὴν ἀμαρτίαν

τοῦ κόσμου ἐλήσον ἡμᾶς ὁ ἀειρῶν τὰς ἀ

μαρτίας τοῦ κόσμου

Προσδεξαίτην δεήσιν ἡμῶν ὁ καθεμένος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η της η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε υ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

A γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π_9

Ἀσματικόν. χ

A γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ_2 Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ_2 Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ_2 ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π_9

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ_2

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων π_9 κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον Δ_2 το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος π_9

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π_2 Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ν_2

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ_7

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ_2

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λδ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νδ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων
και στρατιω των φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
μα ^Δ _Δ α νε εστης τριημερος σωτηρ δωρου με
νος τω κοσμητην ζωην δια του το αι δυνα α
μεις των ουρανων εβοων σοι ζωοδοοτα ^π ₉
δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη
βασιλει α σου ^Δ _Δ δοξατη οικονομια σου μο νε
φιλανθρωω πε ^π ₉ τὸ τέλος ⁷ ₉ πε ε ε ε ^π ₉

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με
νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λαν θρωω πε π
9

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος Δι-θ

Ο πα α σης δη μι ρο γοστης κτι ι σε ως ο
και ρος και χρο νος εν τη ι δι α ε ξα σι α θε με
νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τσ ε νι αυ
τσ της χρηστο τη τος σσ Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν
ει ρη νη τσ βα σι λεις και την πο λιν σσ πρε σβει αις
της Θε ο το κσ και σω σον η μας

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Γα φ

Χαι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προστα σι ι α τσ γε νος των αν θρω ω
πων εκ σσ γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της τσ κο ο
σμσ μο νη γαρ υ πα αρχεις μη τηρ και παρ θε νος α ει
ευ λο γη με ε νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε σβευ ε
Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σασθαι πα α ση τη οι

κου με ε νη

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ♪ Πα ρ

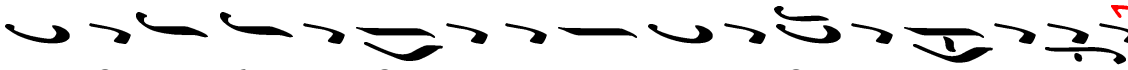

Υπο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τῶσ προ
πα α το ρας Ὁ σι ε τον Ι ω β εν τοις πα θε σι τον
Ι ω ση φ εν τοις πει ρασ μοις και την των Α σω μα των
πο λι τει αν υ πα αρ χων εν σω μα τι Συ με
ων πα τη ηρ η μων Ὁ σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

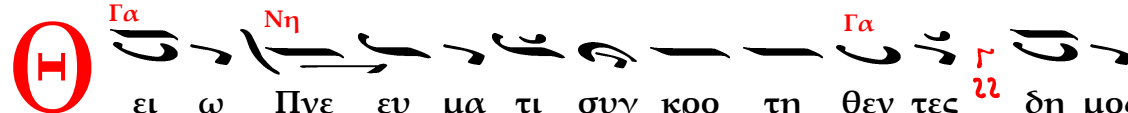
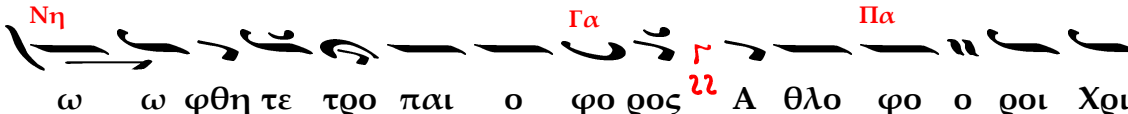
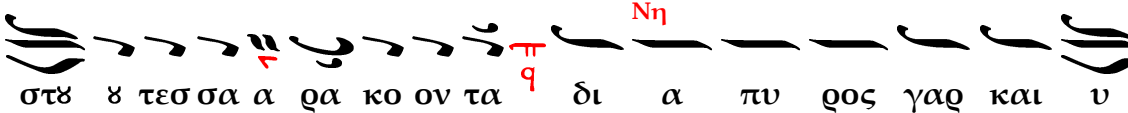
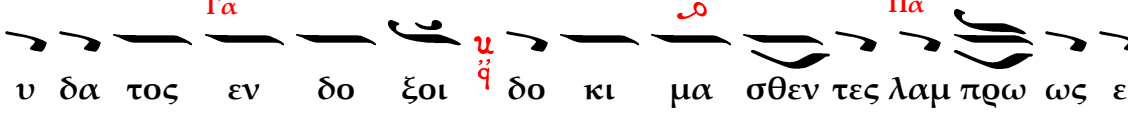
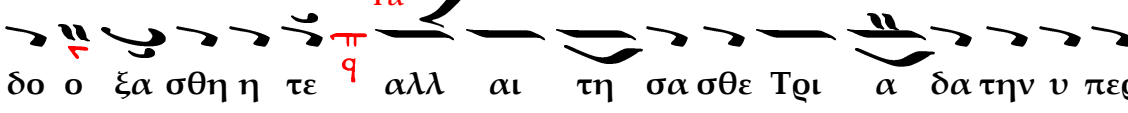
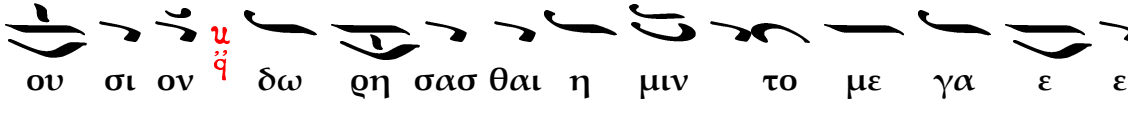

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♪ Πα ρ

Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι 8 πα τηρ η
μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρο ρων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ο ον περ κα θι

 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

 ος ^π₉

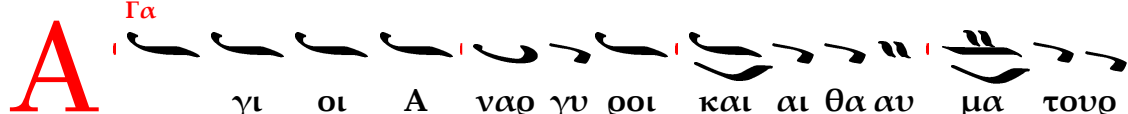
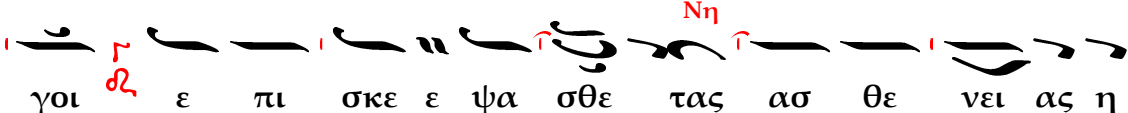
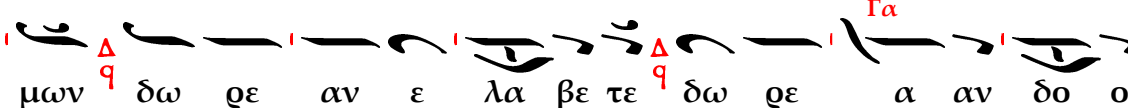
Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^ρ₂₂
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^ρ₂₂ δη μοσ

^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^ρ₂₂ Α θλο φο ο ροι Χρι

^{Νη} ^π₉
 στς ὀ τεσ σα α ρα κο ον τα ^π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ

^{Γα} ^ρ₂₂ ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ^ρ₂₂ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε

^{Γα} ^π₉
 δο ο ξα σθη η τε ^π₉ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ

^ρ₂₂ ^{Πα}
 ου σι ον ^ρ₂₂ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε

 λε ος ^ρ₂₂

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^Δ ^π₉ Γα ρ

Α ^{Γα}
 γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

^ρ₂₂ ^{Νη}
 γοι ^ρ₂₂ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

^Δ ^π₉ ^{Γα}
 μων ^Δ ^π₉ δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.
(Ψάλλεται τῇ α' Σεπτεμβρίου).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Ϟ

O των αι ω ω νων ποι η της και δεσ πο της
Θε ε των ο ο λων υ περ ου σι ε ον τως την
ε νι αυ σι ον ευ λο γη σον πε ρι ι ο δον
σω ζων τω ε λε ει ει ος τω α πει ρω οικ τιρ
μον παντας τας λα τρευ ο ον τας σοι τω μο νω Δεσ
πο τη και εκ βο ων τας φο βω λυ τρω τα ευ
φορον πα σι το ε τος χο ρη γη σον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϟ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 υε ε Δυ υ υ υ ναα α α μισ 9
A Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο
 M Πα ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος A 9
A Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο
 M Πα ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος A 9
A Πα α α α α γι ι ος Α α θα α α α
 α α ναα α α λε ε Α θα α α α α α
 α να α α το ο ο ο ο ο ο (1*) M ο ο
 ο ο ο ο ος Z 9
E Πα λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο
 M Πα ο ον η μα α ας 9
 1) και ἄλλως ο ο ος 9 Ε ε

(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἡ Πα

N^{Πα}
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ Κε α λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

E Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

N Πα ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

λα α α μισ

A Πα α α α α α α α α λα α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α α α α α α

α Α α θα α α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α λει ε Α α θα α α α

α α να το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ἔμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἤχος ρῆ Ζω χ

Ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ζ Ε ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ π τε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρι ρε ρε ε ρεμ Δ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε Ζω Πα
 ρεμ Δ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ Ζ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ Δ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ κρατ. εἰς χρ. Δ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ Πα
 τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ε εμ τε ε ε ε τε Πα
 ρε ρε κε ε ε ε ἐπιβρ. α α α α Ζ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἰνδίκτου, ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς λγ' ἐβδομάδος τῶν ἐπιστολῶν. (Α' Τιμ. β' 1-7).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς Ἰνδίκτου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

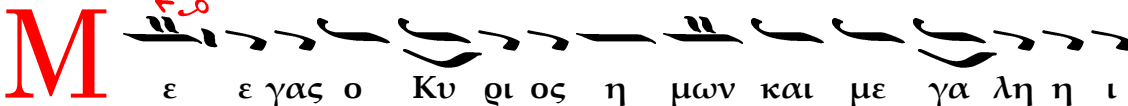

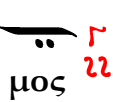
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

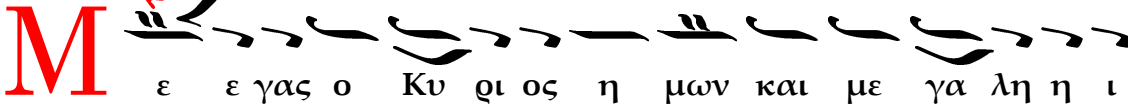

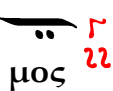
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡδυνθείῃ ἀίνεσις.

Ἦ ὁ ψάλτης.

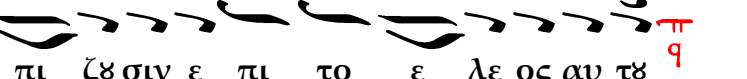

Ἦχος Γα ρ

M
ε ε γ α ς ο Κυ ρι ο ς η μ ω ν και με γ α λ η η ι

σ χ υ ς α α υ τ ς και τ η ς συ ν ε σε ω ς α υ τ ς ο κ ε ς ι ν α ρ ι θ

μ ο ς

 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δ υ ν θ ε ι η α ι ν ε ε σ ι ς
M
ε ε γ α ς ο Κυ ρι ο ς η μ ω ν και με γ α λ η η ι

σ χ υ ς α α υ τ ς και τ η ς συ ν ε σε ω ς α υ τ ς ο κ ε ς ι ν α ρ ι θ

μ ο ς

 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν και εν

π α σ ι τ ο ι ς ε λ π ι ζ ο σ ι ν ε π ι τ ο ε λ ε ο ς α υ τ ς

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ εκ ε ςιν α ριθ

μος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν. Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, —ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,— διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ξδ΄).

Ἦχος Δι

A λη η λσ ι ι α A λη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

ευ χη ε εν Ι ε ε ρσ σ σα α α α λημ

A λη η λσ ι ι α A λη η λσ σ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲏ ⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων

τῶν περάτων τῆς γῆς **ζ** και τῶν **χ** ε εν θα λα **α** ασ

ση η μα α ακραν

A ⲗⲗⲏ ⲏ ⲗⲄ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏ ⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲏ ⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

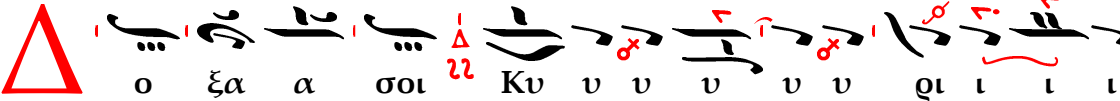
Τῆς Ἰνδίκτου,

ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς α' ἐβδομάδος Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 16-22).

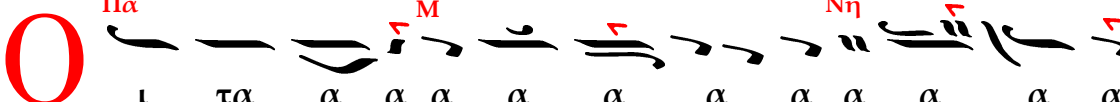
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὺ Δι.σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΡΙΟΥ
Τῆ Δευτέρα.

Ἦχος Πά ρ

 Πα Μ Νη
 ι τα α α α α α α α α α α α
 Ζω Μ Πα
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
 Δι
 ρου βι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ σι ι ι
 Πα
 ι ι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι
 Δι
 ι ι ι ι ζο ο ο ο ον τες και αι αι αι
 Δι Πα
 τη η η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι
 Δι Πα
 οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω
 Δι Κε
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α τρι α α α δι ι ι ι ι
 Πα
 ι ι ι τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ

υ υ μνο ο ον προ σα α α α α δο ο ο ο
 ον τε ε ε ες πα α σα αν την βι ω ω πι
 ι ι ι ι ι ι βι ω πι ι κη η η η η
 η η ην α πο θω ω ω με θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι με ριμναν
Ω ω ως το ο ο ο ο ο ο ον Βα α
 α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε
 α α α α α ια α α α α α α των ο ο λων
 υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 με ε ε ε ε νοι
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι
 αι αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ιω
 ω ω ω ως δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον
 τα α α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε
 σιν Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

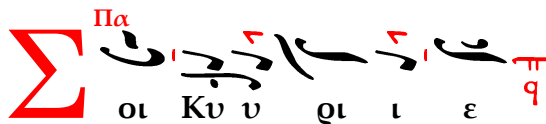
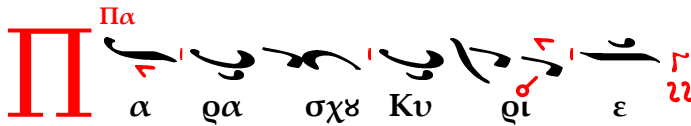
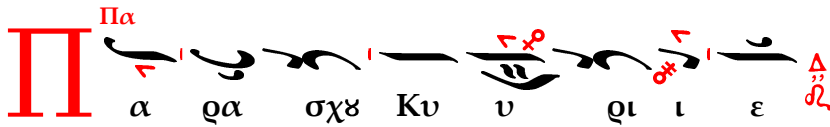
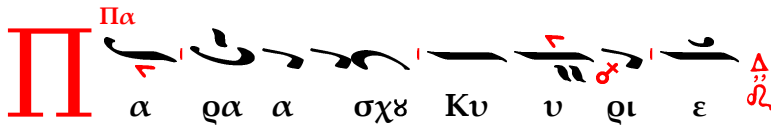
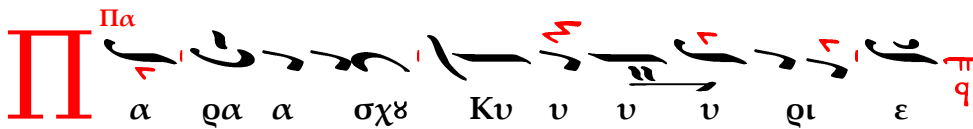
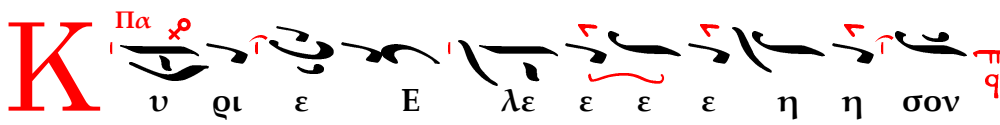
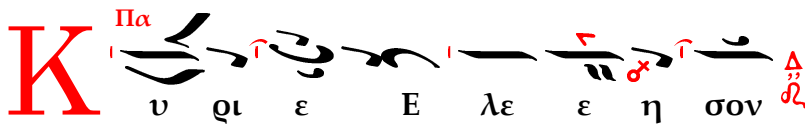
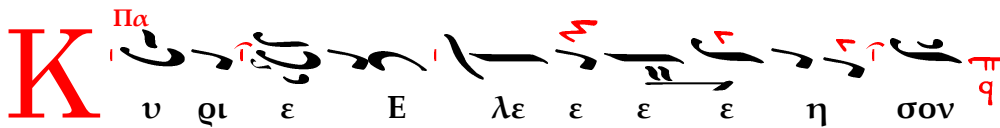

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σθ⁹

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} μ8 Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μ8^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η μ8 και αι ρυ υ ση ης

μ8⁹

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἄργον}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8^{Δι} Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μ8⁸ 8 8 8^{Δι}

^{Πα} και κα α τα φυ υ γη η η η η μ8 και αι

ρυ υ υ υ ση η η ης μ8⁹

Π^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα^{Δι}

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον^{Πα} και αι α α

χω ω ρι ι σον⁹

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμην.

* * *

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σς

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της
δο ο ξη ης σ ω σα αν να α εν τοις υ
ψι ι σις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϷ Ϸ Θε ε ε Ϸ
 Ϸ Ϸ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρϷ Ϸ Ϸ βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϷ Ϸ Ϸ σα αν την
 ο ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος ♩ Πα Ϸ

Α ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κον την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε

ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ρααν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μι
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι

ζον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον
 και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω
 ω ων την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε
 ρυ ρ βι μι και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε
 ραν α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φι ι ι μι την α δι α φθο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γον τε ε κϋ ϋ ϋ ϋ σα α
 α αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο
 ο ο κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος ,αηπδ', 'Ιανουαρίου κγ', έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη ,αθγ', Δεκεμβρίου δ', έν τή ημέρα
 τών κατά κόσμον γενεθλίων μου.

I.A.

Άξιον έστιν, παρ' έμου 'Ιωάννου, κατά τó ύφος τών νεωτέρων.

Ήχος Πά φ

A ξι ι ον ε ρι ι ιν ω ωως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε ε
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον

την α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον
 και αι πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϑ ϑ Θε ε
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ η η η η μων τη η ην τι ι
 μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρϑ ϑ
 βι ιμ και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην
 α α δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
 ο ο ο γο ο ο τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο
 ον σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α
 λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

(κθ' Ἰουλίου - δ' Αὐγ. ,βδ', Ι.Α.)

**Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σοὺς ὑμνοῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερικῇ.**

Κοινωνικόν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Πα α α α α α α Δι Πα α α α α α
 α Πα α α λι ι ι ι ι ι ι ιν λα χα α
 α α α α α α α λλη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η χη η η Δι Α α α α λλη η η η λδ
 ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι Α λλη η
 λδ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἅ Αὐγούστου , βιβ´ ,
 ἀντεγράφη λα΄ Αὐγούστου , βιβ´ .
 ΙΑ.

Ἦχος Δι - ς

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νδ ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμενην δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δεις)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
τ ε αι ω ω νο ο ος